

До Председателя на Научния съвет,
УМБАЛСМ "Н.И.ПИРОГОВ", София

София
27.10.2019

СТАНОВИЩЕ

от

Проф. Д-р Пламен Кинов дмн,
Началник Клиника по ортопедия и травматология, УМБАЛ "Ц. Йоанна –
ИСУЛ", София

Назначен със заповед № РД 26-1181/19.06.2019 г. на директора на
УМБАЛСМ "Н.И.ПИРОГОВ" проф. Асен Балтов за външен член на научното жури

Относно:

Процедура за присъждане на образователна и научна степен „Доктор“ в
област на висше образование 7. „Здравеопазване и спорт“ по професионално
направление 7.1 „Медицина“ и научна специалност „Ортопедия и
травматология“.

Становището е изготвена съгласно Закона за развитие на академичния
състав в РБългария, Правилник за приложение на този закон, Правилника за
развитие на академичния състав в УМБАЛСМ "Н.И.ПИРОГОВ", Приложение № 1
на този правилник.

Д-р Димитър Тодоров е роден през 1987 г. в гр. Ямбол, където завършва
средното си образование. Висше образование по медицина придобива в МУ
Пловдив през 2012 г., а специалност по "Ортопедия и травматология" през 2018
г. след специализация в УМБАЛСМ "Н.И.ПИРОГОВ". Понастоящем е специалист
ортопед-травматолог в УМБАЛСМ "Н.И.ПИРОГОВ". Професионалната кариера на д-
р Тодоров е протекла във водещия травма център на България. Това дава възможност

на дисертанта на работи с най-разнообразна и сложна патология и да натрупа богат клиничен опит за кратко време.

Дисертантът е провел курсове по травматология: AO Trauma course - Basic Principles of Fracture Management и AO Trauma course - Advanced Principles of Fracture Management. Същите са основа за високо качество на работа и съвременен подход в лечението на фрактурите.

Д-р Димитров членува в Член на AO Trauma и EORS.

Фрактурите на дисталното бедро са от честите счупвания, трудни за лечение и с тежки последици за пациента. Освен това честотата им е с тенденция към повишаване в последните години.

В миналото лечението им е било основно консервативно и свързано с множество нежелани усложнения и далеч от оптималните клинични резултати. В момента оперативната стабилизация е метод на избор за лечението на фрактури на дисталния фемур. Чрез съвременните импланти може да се постигне възстановяване на дължината и оста на крайника, анатомична репозиция на ставните повърхности и възможност за ранна рехабилитация.

Медико-социалната значимост на дисертацията се определя от високите съвременни критерии за добър резултат от лечението, нуждата от бързо възстановяване на работоспособността и икономическата ефективност на лечението, които претърпяват значителна динамика в последните десетилетия.

Дисертацията е представена по обичайната за този вид трудове структура в 121 страници, 13 таблици и 32 фигури и 9 графики. Тя включва увод (1 стр.), литературен обзор (36 стр.), библиография (10 стр. с 272 литературни източника, 4 на кирилица и 268 на латиница). В останалата част от дисертацията д-р Тодоров формулира ясно целта на труда: **Да се извърши ретроспективен анализ на резултатите и усложненията при пациенти с фрактури на дисталния фемур тип АО/ОТА А и С, фиксирани със заключващи плаки и да се отдиференцират рисковите фактори, водещи до проблеми с консолидацията на ФДФ. В допълнение, чрез биомеханични лабораторни тестове да се съставят препоръки за оптимизиране на оперативния метод.**

От така дефинираната цел произтичат четири задачи, които са ясно дефинирани и позволяват постигане на целта на дисертационния труд.

Материалът на проучването, клиничната методика и оперативната техника, собствените резултати, анализа им, както и собствените изводи и приноси са разгледани последователно.

За период от 5 години (януари 2013 – Декември 2017) са проследени 57 фрактури на дистално бедро. Оценката на резултатите е извършена със съвременни рентгенографски методи и клинична оценка по системата на Schatzker и Lysholm knee scoring scale. Детайлно е представена използваната хирургична техника.

В биомеханично проучване, проведено в отдел Биомеханика в изследователски институт АО Швейцария АО Research Institute Davos е изследван модел на фрактурата на изкуствени кости.

Резултатите са анализирани със съвременни статистически методи и SPSS софтуер v. 21 за статистически анализи.

Резултатите от проучванията са коректно и точно описани. Отделено е специално внимание на субективната оценка на пациента и на наблюдаваните усложнения. Направени са важни изводи с практическо значение.

В главата „Обсъждане“ на 30 стр. е представен обширен анализ на резултатите на дисертанта по разглежданата тематика, както и сравнение с тези на други автори работили по проблема. Критично са разгледани индикациите и техниките за оперативно лечение. Изложени са предимствата на мини-техниките в светлината на клиничните резултати. Авторските резултати са сравнени с данните от литературата, на които не отстъпват по никакъв начин. Задълбочено е изследван и анализиран модела на фрактура на изкуствени кости.

Напълно съм съгласен с направените от автора изводи :

1. Високоенергийните фрактури и наличието на асоциирани увреди на ОДА са рискови фактори за проблемна консолидация на ФДФ.

2. Наличието на рискови фактори и тяхната комбинация са относителни индикации за аугментация на фиксацията с латерална заключваща плака.

3. Аугментацията на фиксацията създава биомеханични предпоставки за:

- Намаляване на броя на ранните и късни усложнения (загуба на репозиция; дебриколаж);

- Възможност за по-ранно натоварване на крайника.

Мога да подчертая следните приноси на дисертационния труд:

1. Изследвана е минимално инвазивна фиксация с ъглово стабилни плаки при фрактури на дистален фемур

2. Извършен е подробен статистически анализ, чрез който са диференцирани различните фактори, водещи до лоши резултати от лечението, както и проблеми с консолидацията на фрактурите

3. Експериментално са изследвани предимствата на техниката за аугментация на фиксацията на фрактури на дисталния фемур

Забележки:

1. Включването на по-голяма група с оценка само на смъртността след лечение излиза извън тематиката на работата и би могла да бъде изключена.

2. Приносите на труда биха могли да бъдат синтезирани и изложени стегнато и конкретно.

3. Принос 5 е част от методиката на изследване.

В заключение:

Представеният ми за становище дисертационен труд показва възможността на дисертанта да поставя научна теза, методика за нейното решение, възможността му да подбере и обработи материал, както и да направи статистически достоверни изводи по една актуална и специфична за родната ортопедия тема – минимално инвазивна фиксация на фрактурите на дистален фемур. **Дисертационният труд отговаря напълно на качествените и количествените критерии, заложи в закона за развитие на академичния състав в Р България и Изискванията към дисертационен**

труд за придобиване на образователна и научна степен “ДОКТОР” и на Правилника за развитие на академичния състав на УМБАЛСМ “Н.И.ПИРОГОВ“. Поради това давам положителна оценка на труда и призовавам членовете на Научното жури да присъдят на д-р Димитър Тодоров, образователна и научна степен “ДОКТОР“ по научна специалност „Ортопедия и травматология“.

A handwritten signature in blue ink, consisting of several overlapping loops and a long horizontal stroke at the end.

Проф. д-р Пламен Кинов, дмн